

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 291/2024
04.06.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Миролјуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Милене Рашић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање на спортској приредби или јавном скупу из члана 344а став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Саве Михајловића, поднетом против правноснажних решења јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Зрењанину КТО 38/23 од 17.01.2024. године и Вишег суда у Зрењанину 2Кв. 39/24 од 30.01.2024. године, у седници већа одржаној дана 04.06.2024. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Саве Михајловића поднет против правноснажних решења јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Зрењанину КТО 38/23 од 17.01.2024. године и Вишег суда у Зрењанину 2Кв. 39/24 од 30.01.2024. године.

Образложење

Јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Зрењанину је решењем КТО 38/23 од 17.01.2024. године утврдило да награда за одбрану окривљеног АА, адвокату Сави Михајловићу износи 217.125,00 динара и паушални износ трошкова од 4.342,50 динара, па је обавезана Република Србија, Више јавно тужилаштво у Зрењанину да Сави Михајловићу, адвокату из ... у року од 15 дана од дана правноснажности решења под претњом принудног извршења исплати укупан износ од 221.467,50 динара, док је захтев браниоца за исплату преосталог траженог износа до 410.805,00 динара одбијен.

Решењем Вишег суда у Зрењанину 2Кв. 39/24 од 30.01.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Саве Михајловић, изјављена против решења јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Зрењанину КТО 38/23 од 17.01.2024. године.

Захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Сава Михајловић, оспоравајући решење Вишег суда у Зрењанину 2Кв. 39/24 од 30.01.2024. године, али којим суштински побија и решење јавног тужиоца Вишег

јавног тужилаштва у Зрењанину КТО 38/23 од 17.01.2024. године, а због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји као основан захтев за заштиту законитости и решење Вишег суда у Зрењанину укине и списе врати на поновно одлучивање или да исто преиначи и окривљеном досуди тражени износ по основу присуства и предузимања одбране од стране браниоца у појединачним процесним радњама дана 09.01.2023. године, односно дана 24.01.2023. године, а који су одређени поднетим трошковником, као и трошкове састава овог захтева.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је на седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са поднетим захтевом за заштиту законитости, те нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним решењима учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер није примењена Тарифа о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката која је ступила на снагу 03.06.2023. године, већ је одбијен захтев за награду на име одбране за 4 процесне радње дана 09.01.2023. године, односно 8 процесних радњи дана 24.01.2023. године о којима су сачињени посебни записници.

Из списка предмета произилази да је решењем јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Зрењанину КТ 102/22 од 22.06.2023. године, на основу члана 284. став 1. тачка 3) Законика о кривичном поступку, поступак окончан доношењем решења о одбачају кривичне пријаве МУП-а РС, ПУ Кикинда бр. КУ 1568/22 против АА, због кривичног дела из члана 344а став 1. Кривичног законика.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Сава Михајловић поднео је дана 28.06.2023. године захтев за исплату трошкова кривичног поступка који је одбијен нижестепеним решењима у погледу награде за присуство испитивању сведока у Вишем јавном тужилаштвау у Зрењанину на дане 09.01.2023. године и 24.01.2023. године уз образложење да испитивање више сведока које је предузето у току једног дана у континуитету представља једну процесну радњу независно од броја испитаних лица или броја сачињених и посебно потписаних записника.

Тарифа о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ступила је на снагу 03.06.2023. године, а одредбом члана 11. Тарифе прописано је да судови, јавна тужилаштва, јавни бележници, јавни извршитељи, органи државне управе и локалне самоуправе и други органи када одлучују о трошковима поступка, примењују тарифу која важи у време доношења одлуке о трошковима поступка. Кривично одељење Врховног суда је донело закључак од 26.12.2023. године у погледу тумачења примене члана 11. важеће Адвокатске тарифе и у тачки 3. истог закључка наведено је да се Адвокатска тарифа због забране повратног дејства не може применити на радње одбране и заступања обављене пре њеног ступања на снагу, које нису биле тарифиране по „ранијој Адвокатској тарифи“ или нису тарифиране на исти начин или у истом

проценту, као и на другачији обрачун накнаде трошкове насталих у време важења „раније Адвокатске тарифе“, нити на раније утврђене основице за обрачун награде за поједине поступке. Самим тим, имајући у виду тачку 3. усвојеног закључка, правилан је закључак нижестепених судова изнет у побијаним решењима да окривљеном на име ангажовања браниоца на име обављених процесних радњи припадају трошкови кривичног поступка по Адвокатској тарифи која је важила у време предузимања процесних радњи, јер те процесне радње нису биле тарифиране на исти начин као по важећој Адвокатској тарифи, која је у целини примењива само на обрачун награде за рад адвоката и накнаде трошкова за радње које су предузете и адвокатске трошкове који су настали после 03.06.2023. године.

Из изнетих разлога, налазећи да нижестепеним одлукама није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, поднети захтев за заштиту законитости одбио као неоснован.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Мирољуб Томић, с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**